

KOROŠKI SLOVENEK

Naroča se pod naslovom
„Koroški Slovenec“,
Wien V., Margaretenplatz 7.

Rokopisi se naj pošiljajo na naslov:
Žinkovský Josip, Wien
V., Margaretenplatz 7.

List

za politiko, gospodarstvo
in prosveto

Izhaja vsako sredo.

Stane četrletno: K 200.—

Za Jugoslavijo

celoletno: 24 Din.

polletno: 12 „

četrletno: 6 „

Leto II.

Dunaj, 3. majnika 1922.

Št. 18.

Slovanske manjšine v Avstriji.

Poleg naše slovenske manjšine na Koroškem živi v avstrijski republiki še vrsta drugih slovanskih manjšin. Je to hrvaška manjšina v Burgenlandu, ki uradno šteje 70.000 d. š., so pa tudi še Poljaki, Rusini, ali po številu največji je izmed vseh manjšin vendar češkoslovenska. Čehoslovakov se je pred prevratom naštel samo na Dunaju približno pol milijona. Močna češkoslovenska manjšina, ki ima 7 milijonov rodnih šol, je tudi še izven Dunaja. V mestih kakor Linc, Gradec, Dunajsko Novo Mesto, Berndorf, Štokera in drugih imajo narodna društva in politične organizacije. Vendar najdemo tudi na Moravskem polju vasi s pretežno večino prebivalstva češkoslovenskega pokolenja in jezika. Vsekakor je tam narodno zavednost zelo slabo razvita, ker se nahaja med njimi poseben tip Čehoslovakov, „češkoslovenski renegati“, ki so podobni našim „deutschfreundlich“ Slovencem ali po domače rečeno nemčurjem, si prisvajajo nemške navade in kulturo ali doma pa govore, kakor pri nas, samo češko ali slovaško.

V narodnem oziru je dunajska češkoslovenska manjšina najzavednejši. Glavna zasluga zato gre „Šolskemu društvu Komenský“ na Dunaju, III., Münzgasse 8, ki ima čez 20.000 članov in je prestalo v 50 letih obstanka celo vrsto preganjanj. Narodnopropagandno delo je bilo med dunajsko manjšino radi pomanjkljivosti narodnih šol celo vrsto let nemogoče. Do prevrata l. 1918 na Dunaju ni bilo niti ene javne češke šole, a tri zasebne, ki so bile vzdrževane z lastnimi prispevki, so avstrijske oblasti mogle vzdržati, je bilo treba nebrojno pravda, celo najvišje državno sodišče se je moralo baviti s to zadevo. Tedanjim voditeljem češkoslovenske manjšine je bilo jasno, da se bodo Čehoslovaki na Dunaju vzdržali samo s pomočjo narodnih šol in zato vidimo pri rešitvi

tega vprašanja od strani Čehov tako žilavost. Celo še leta 1914 je bila zatvorjena novoustanovljena šola v Schützengasse radi prevelike nevarnosti za otroke. Čudno je, da je društvo „Komenský“ dalo kljub temu med vojno poslopje avstrijskemu rdečemu križu na razpolago, ki je uredil v njem bolnico za ranjene vojake, katerih zdravje in dobrobit je bilo uradom deseta briga. Danes je v istem poslopju češka realna gimnazija, dvorazredna trgovska in zasebna meščanska šola. Na močen pritisk in na podlagi besedila senžermenske in brnske pogodbe je po 14mesečnem šolskem štrajku dunajska mestna občina morala dovoliti otvoritev 15 javnih čeških šol. Razen tega je šolsko društvo „Komenský“ otvorilo tudi več zasebnih (privatnih), da imajo danes dunajski Čehoslovaki skupno 25 šol.

Te narodne šole so bile v začetku pomanjkljive. Niti danes še ne odговarjajo idealnim zahtevam ali vendar so že veliko boljše kot so bile v začetku, ker se je odpustilo več učiteljev, ki niso zadostno obvladali češki jezik. Pouk se je vršil začetkom po poldnevih v raznih praznih, zato najetih gostilniških prostorih itd. Ravno te dni pa je dovolila mestna občina dunajska 600.000 kron za nakup šolskih knjig češkim občinskim šolam. Dunajski Čehi pa zahtevajo razen tega še otvoritev javnih meščanskih šol (do sedaj jih še nimajo), dodelitev posebnih poslopij za te šole (sedaj se poučuje v nemških), izdajo modernih šolskih knjig in ustanovitev učiteljskega, na katerem se bodo pripravljali bodoči učitelji za češke ljudske šole.

Osrednje socialno skrbstvo avstrijskih Čehoslovakov (češkoslovenská soc. péče v Rakousku) je odsek društva „Češko srce“, ki je bilo ustanovljeno že med vojno in šteje danes nad 13.000 članov. Naloga tega odseka je, skrbeti za dobro predšolsko vzgojo in pre-

skrbo otrok in tudi za odrasle Čehoslovake, ki žive v bednih razmerah. V zadnjih letih je pošiljalo v počitnicah otroke na oddih v Češkoslovensko, a tudi v Jugoslavijo. Lansko leto je poslalo okoli 8 tisoč otrok v navedene države. Velikega pomena je to za rast otrok, da se morejo vsaj par mesecev v letu neprisiljeno gibati na svežem zraku in uživati pristno hrano.

Dunajski Čehoslovaki imajo dva dnevnik in sicer „Dělnické Listy“ in „Videňský Deník“ in tri tednike: „Videňské Listy“, „Pravda“ in „Průkopník Svobody“. Organizovani so v 7 političnih strankah, vendar složno nastopajo vse stranke v šolskih in manjšinskih vprašanjih. Poleg navedenih listov izhajajo na Dunaju še: „Videňské ilustrované noviny“, „Odborář“, glasilo strokovnih organizacij, mladinski list „Boj“, „České Srdce“, „Rakouský (avstrijski) Obzor“, „Krejič“ (Krojač), „Videňský Živnostník“, „Turistický Obzor“ in drugi. Izključeno z manjšinskimi zadevami in varstvom manjšine se bavi „Československý Národní výbor“, ki ima svoj sedež v IV. okraju, Johann Straussgasse 36.

Volitev v državni zbor so se udeležili vsi dunajski Čehoslovaki z enotno kandidatno listo ter dobili leta 1919 preko 65.000 glasov. Ali že pri volitvah v deželni zbor in mestni svet leta 1919 se je število, radi mnogih selitev v čsl. republiko, znižalo na približno 55.000 glasov. Pri teh volitvah je bilo izvoljenih 8 poslancev v deželni zbor in 41 v okrajne svete dunajske. Če prištetemo k temu še 20 članov šolskih svetov, preko 300 članov ubožnih svetov in člane raznih drugih komisij, je okrog 400 Čehoslovakov javnih funkcionarjev.

Razmerje naše s čsl. manjšino na Dunaju je dobro, smo z njo v stalni zvezi in marsikatera skupna intervencija v zadevi varstva manjšin je obrodila že povoljen uspeh.

PODLISTEK

Kako je Ježova Mojca hodila v Grebinj po sol.

Cenjeni g. urednik! Gotovo mi ne boste zamerili ako Vam danes opišem mojo pot v Grebinj. Midva z Gašparjem stanujeva visoko v gorah. Jaz predem, on dela metle in tako pridelava za vsakdanje potrebe vse sama; kave nisva navajena, da je nama malokdaj treba iti v Grebinj nakupovat. Pripetilo se je pa le, da je nama zmanjkalo soli. Dolgo sva se prepirala kateri naj gre po njo, končno sem se pa moralo odločiti vendar jaz. Molče sem zadela svoj žakel na hrbet, vzela palico v roke in Gašpar srečno!

Kmalu jo primaham v trg, dobim zahtevanih 10 kg in položim ves denar na mizo. Trgovec se je zakrohotal, da je šlo skozi kosti in mozeg radi tega, ker mi je Gašpar rekel, da ni dražje kot pred plebiscitom in dal seveda tudi samo toliko denarja s seboj. Ker je trgovec videl, da sem velika reva in v denarnih skripcih, mi je priporočal, da bi prosila g. župana za kako podporo.

Grem tedaj k občini ali gospodje odborniki so imeli važno sejo, da me g. župan ni mo-

gel sprejeti. Kaj neki imajo, da se tako važno pomenjujejo?

Slišala sem g. župana kako goreče je predagal, da naj se jutri, namreč v nedeljo, zbere največje krdelo vseh fantov in mož, sploh vse kar se more gibati in gre v Grebinjski Klošter. Fante in može se mora za to zelo važno in idealno delo navdušiti, obljubiti se jim mora pijače, kolikor je morejo popiti, plačali bodo že velikovski gospodje, ki gotovo vsi pridejo. Seveda jaz kot župan bom tudi plačal, da bodo vsi zadovoljni. No, tako dobrega župana bo pač težko najti kje drugje in niti dvornila nisem več, da bi moje skromne prošnje ne uslišal. Seja je bila kmalu nato končana, g. župan pa je šel ponosno in samozavestno mimo mene ter me niti ni pogledal.

Kaj zdaj? Denarja nič, preočišča nimam, želodec pa že kruli in zahteva svojo pravico. Nazadnje vendar dobim v neki gostilni večerjo in prenočišče v hlevu na stelji. Ampak tako fletno je bilo v kuhinji, da se kar nisem mogla spraviti v hlev. V gostilni so tako lepo prepevali fantje pesmi. Te pa posebno rada poslušam. Neko novo pesem imajo, ki so jo najbolj navdušeno prepevali. Vi jo že razumete, takole gre: „Was kert dem Jugoslovak? Ein Strick um den Hals, ein Messer ins Knack, das kehrt dem Jugoslovak!“

Spala sem zraven krav prav dobro in ko pridem zjutraj na trg, je bilo že polno ljudi. Ves moški svet iz Grebinja je bil na trgu. Med njimi se je smukal in sukal sam g. župan ter se kar cedil same prijaznosti. Ves znojen je nagoval: „Fantje, možje, kar Vas je zvestih Korošcev greste danes vsi z menoj v Klošter! Ne bo zastoni, pridejo tudi drugi gospodje, da bodo plačali pijačo in vse kar vam srce poželi. Tam so danes čuši, te moramo pobiti, razgnati, zatreti, te zalegi ne smemo pustiti še dalje svobodno gibanje!“ Ostalo nisem mogla slišati, ker je bil velik hrušč in trušč.

Kaj neki je to, „čuši so v Klošter prišli?“ To se tako sliši kot nekdanj v starih časih, ko so prišle kobilice.

Bo pa že gotovo kaj enakega. Res lepo, da je ves trg tako navdušen za tako idealno delo, za pokončavanje škodljivega mrčesa. To si bom pa še jaz ogledala, sem sklenila sama pri sebi, ampak prej morem iti še v cerkev k maši. Ravno ko sem v cerkev prišla, je prišel g. župnik na prižnico. Novi gospod je čudno lepo pridigoval ali škoda je, da ga nisem razumela. Mahal je z rokami, kimal z glavo ali kljub temu se je vsem Slovencem zehalo po klopeh. Čudni časi sem si mislila, nekdanj se je slovenski tudi pridigovalo, a sedaj pa nič več.

(Dalje sledi.)

POLITIČNI PREGLED

Genova.

V Genovi se razburjanje radi rusko-nemške pogodbe še vedno ni poglelo. Francija, Angleška in Italija so si že na tistem razdelile ruski plen. Rusi in Nemci po so njih račune prekržali in sedaj si državniki belijo glave, kako bi ta plen iztegali Nemcem iz rok. Pošiljajo se note sem in tja ali do pravega sporazuma in dela se vendar ne pride. Rusi so sicer pripravljeni pristati skoro na vse zahteve, samo posestva, ki so sedaj državna last, ne morejo vrniti prejšnjim lastnikom, ker je socializacija premoženja ena glavnih točk boljševiškega režima, posoditi ali v najem dati bi bili pripravljene. Francoski minister Poincaré je dal berlinskemu poslaniku, že navodila, da Francija takoj zasede del Nemčije z dovoljenjem, ali brez dovoljenja zaveznikov, ako se ne bi strinjala s francosko finančno kontrolo. Kakor se zdi, se niso sešli zastopniki vseh evropskih držav v Genovi, da bi ustvarili trajen mir, ampak prisilil jih je k tem koraku slab gospodarski položaj, ker bi gospodarski polom Evrope ogrožal gospodarstvo celega sveta. Genovo je obiskal tudi italijanski kraj ter se razgovarjal z različnimi delegati. Razne podkomisije pridno delajo in kujejo načrte ali do sedaj, še nobeden načrt ni prišel v avno razpravo pred glavno delegacijo. Močno se trudijo za izenačenje carinskih predpisov v vseh nasledstvenih državah ozir. vseh evropskih državah. Za povzdigo vrednosti denarja v posameznih državah Evrope mislijo ustanoviti mednarodni konzorcij z glavnico 20 milijonov funtov šterlingov. Pet narodov je pristop že prijavilo. Izdeluje se tudi 10letna mirovna pogodba in Lloyd George pravi, na ne gre prej iz Genove, predno se to pogodbo ne podpišejo zastopniki vseh držav. Pri sestavljanju odgovora na rusko noto od 15. aprila je prišlo med Anglo in Francijo do ostrega spopada. Lloyd George smatra, da tvori ruski odgovor podlago za podganjanja, dočim Barthou tega odgovora niti noče vzeti na znanje. Angleška ima nakopičenil vse polno industrijskih izdelkov, ki jih misli spraviti v Rusijo. Francoska se pa boji za vojno odškodnino, ki jo ima dati Nemčija.

Avstrija.

Sporočili smo že zadnjič, da se trudi avstrijska delegacija na vse mogoče načine, da bi dosegla preložitve plačil za 20 let, ker je to podlaga za kredite. Češka delegacija je pojasnila napram temu svoje stališče, da spada to v okvir senžerm. mirovne pogodbe torej držav, ki so to pogodbo podpisale in ne konference v Genovi. Zadeve se je zato odložila.

S 1. julijem 1922 stopi v veljavo zakon, ki prepoveduje mladini pred 18 letom prodajo alkoholnih pijač. Po tej postavi bo kaznovan od 1000 do 100.000 K, ali do 14 dni zapora vsak, ki bo tako pijačo oddajal, ponujal ali pa pustil prodajati. Kaj sličnega bi že zdavnaj lahko napravili.

Nemčija.

Ameriški poslanik Hongthon, ki je pred kratkem predal poverilna pisma, ima nalogo vzpostaviti prijateljstvo zvezo med obema državama in vzbujati medsebojno zaupanje.

Med nemško in finko delegacijo se je podpisal gospodarski dogovor, ki tvori podlago za gospodarsko pogodbo.

Poljska in Nemčija se pogajata glede gospodarskih vprašanj, vzvirajočih iz verzajske pogodbe. Pričakuje se skorajšnja rešitev vseh spornih vprašanj.

Georgijska vlada predlaga sklep trgovske pogodbe. — Nemčija sklepa pogodbe in išče zveze z vsemi mogočimi državami, da dobi odjemalce za industrijske izdelke.

Državljska vojna na Kitajskem. Na Kitajskem je izbu rhnila državljanska vojna med mukdenskim guvernerjem, generalom Čang-Tso-Sin in generalom Vu-Pej-Fu, ki se je proglasil za vladarja osrednjih provinc. Oba korakata proti Pekingju, da se polastita vlade. Prebivalstvo beži pod varstvo Angležev. Železniška proga Tientsin-Bukov je prekinjena. Sodijo, da stoji za državljansko vojno Japonko.

DNEVNE VESTI IN DOPISI

Nove volitve v Avstriji na obzoru. Na zborovanju kršč.-soc. stranke na Dunaju je govoril predsednik stranke dr. Seipel in povdarjal, da stoji državni zbor v poletnem zasedanju pred težkimi nalogami in da bo morala zopet kršč.-soc. stranka s pogajanjem s kako drugo stranko poizkusiti dobiti v parlamentu delovno večino. Z ozirom nato, da socialdemokratska stranka ne dela državne politike, ampak strankarsko, ki jo podpira ulica s terorističnimi sredstvi, mora ravno kršč.-soc. stranka gledati na zblizanje s kako drugo nesocialistično stranko. Ako se ta poizus izjalovi ne preostaja nič drugega, kakor pozvati volilce, da sami nazsodijo.

Proslava 1. maja na Dunaju. Četrtrič se je obhajal v Avstriji 1. maj kot državni praznik. Vse delavstvo celega mesta se je predpoldne zbrala z godbami v prvem okraju. Dunajski Čehi so tvorili skupino zase, bilo jih je okrog 30—35.000. Posebno mično je bilo gledati delavska telovadna društva in njih naraščaj v krajih. Javno na trgu so nastopili razni govorniki in tudi poslanec Machát, ki je posebno povdarjal, da morajo biti češki delavci predvsem Čehi, celi ljudje, potem šele socialisti. Kaj bi neki bilo, če bi mi poskusili kaj takega v Celovcu? Tukaj se namreč nihče ni zgražal in protestiral čeravno se je govorilo, pelo in igralo samo v češčini. Gospodje v Celovcu vidijo v vsaki mali prireditvi nevarnost, so pač malomeščanskega obzorja.

SHS konzulat v Celovcu. Zvezni predsednik je dovolil dne 14. aprila jugoslov. konzulu dr. Vojislavu Rašiču izvrševanje konzularnih poslov. V njegov delokrog spadata Koroška in Tirolska.

St. Jakob v Rožu. V nedeljo dne 7. maja 1922 priredijo vrli igralci iz Sveč tukaj igro "Domen" in sicer ob 3 uri popoldne. Nastopi tudi občje znani sveški pevski zbor. Torej zgornji Rožani tedaj vsi v St. Jakob!

Sveče v Rožu. Dne 23. aprila t. l. se je vršila tukaj igra „Domen“. Uspela je izborna udeležba je bila veličastna. Dvorana je bila tako prenapolnjena, da se je mnogo ljudi moralo vrniti. Sveške vrle igralce in pevce je pač hotel celi Rož videti, zato je bila taka udeležba, da je ne pomnimo. Igralci so od prvega do zadnjega orvovrstno igrali. V kratkem zopet kaj priredimo.

Obrije pri Galiciji. (Vrnitev.) Dne 9. aprila se je vrnil iz Amerike v svojo domovino brat vrlega rajnega Narada g. Jožef Pegrin. Akoravno je živel čez 30 let v tujini, vendar ni izgubil vere svojih pridedov in ni pozabil to, kar ga je učila mati, spoštovati svoj slovenski jezik in rod. On naj bo za vzgled drugim vrnivšim, ki so pozabili vero in svoj rod ter so podlaga tujčevi pesti. Bil je tudi priča strašnega potresa v San Francisku. Bog ga živi!

Št. Vid v Podjuni. Na cvetno nedeljo je obhajal naš cerkvenik pdč. Mežnar Janez Mičej 50-letnico vsvojega službovanja pri farni cerkvi sv. Vida. Vsi farani imamo dolžnost, da se mu za njegov trud na tem mestu zahvalimo in Bog mu naj bo plačnik! Tako dolgoletnih služabnikov je le malo in ta požrtvovalni sivi starček naj je vsem za vzgled!

Kotmaravs. (Spomenik.) Slovenci smo pač res samo tedaj fest ljudje, če sežemo v žep, si mislijo naši nasprotniki. To dejstvo se je posebno izrazilo pokazalo sedaj, ko smo napravili spomenik vsek padlih vojakov v naši občini. Minuli teden so pripeljali spomenik, že izgotovljen, da bi se postavil na naši vasi. A strašno ogorčenje je zavladalo med nekaterimi gospodi, ko so zagledali tudi ime Antona Babnika. Se pač neradi spominjajo njegove grenke usode, ki ga je doletela na Prebljah pri Kotmarivasi za časa bojev na Koroškem; kako smrt je moral revež storiti nam ni mogoče popisati. Nastal je prepir med njimi in konečno je moralo izginiti njegovo ime, čes ta ne spada na spomenik, ker je bil čuš.“ Radi imena samega nam bi bilo sicer vseeno, ni nam pa vseeno, da dajejo ti spomeniku političen značaj in ne spominski. Konečno nas bi celo veselilo, ako bi izbrisali imena našincev, ki so darovali svoje življenje daleč od nas na tujih poljanah. Vsa čast pa tistim možem, ki so stali na pravi poti v tem oziru, ter imeli pred očmi, da je bil tudi zgoraj

omenjeni, človek kakor vsi ter je moral slušati povelje, pri katerem ga je zadela žalostna usoda.

Galicija. V zadnji številki „Kor. Sl.“ sem čital, da je na zborovanju Bauernbunda v Zitarivasi govoril tudi naš nadučitelj Krainc. On povdarja pri vsaki priliki, da far spada samo v cerkev in zunaj nima nič govoriti. Če je far samo za v cerkev, tedaj naj se tudi učitelj briga le za šolo in ne hodi prodajat svoje modrosti po bauernbundarskih shodih in rvdihat po Slovencih in duhovnikih. Tudi bi njim svetovali, da si napravijo farja iz lecata in ko se ga naveličajo, pa ga lahko pojejo.

Pliberk. Občinski svet pliberški je sklenil zemljišča, ki so jih imeli Slovenci od Bürger-spitala v nejemu istim odvzeti in jih dati v najem nemškutarjem. Protest ni nič pomagal, zato so sklep tudi izvršili. S tem činom se je zopet zgodila prizadetim krivica, ker je tako postopanje proti smislu postave o varstvu najemnikov in je bila najemniška pogodba tudi nezakonitim potom razveljavljena. Pogodba je veljala za dobo šest let. Vsi ti najemniki so imeli zemljišča v najemu že za časa stare Avstrije. Pogodba je bila l. 1919 zopet obnovljena, tedaj sicer pod jug. upravo, toda vendar pravomočno. Tudi se l. 1919 nobenemu nemškomišlečemu ni odvzelo zemljišče, kakor se je to sedaj Slovencem. Naj pa še kdo reče, da se Slovencem ne delajo krivice. Glavno besedo v občini imajo ljudje, ki trdijo, da so socialni demokrati. Pa so vse prej kakor to, kajti njihova dejanja se z njihovimi nauki ne strinjajo. Zemljišče so odvzeli tudi delavcem, kakor Kroplnu in Kornerju, proletarcem v pravem pomenu besede in za nizko najemnino dali ljudem, ki bi te njive in travnike veliko lažje pogrešali. Od takih socialistov, katerim je internacionala sovraštvo do Slovencev, do ljudi iste krvi, katere so pravzaprav sami, se bo ljudstvo kmalu obrnilo.

Pustrica. Pri nas je res malo Slovencev, zato pa tisti bolj trpijo. Da so v srcu Slovenci javno sploh ne smejo pokazati. Župan Kresičnik, trafikant, gostilničar in posestnik baje noče dati hilapcem, ki služijo pri slovenskih kmetih tobaka. Najbolj sovražen je Slovencem pa župnik Plimitscher, ki je bral po plebiscitu po vsej coni A zahvalne božje službe in pel zahvalne pesmi.

Kneža. Šolo smo o dobili, obljubuje se nam tudi duhovnik in naročili smo si nové orglje. Dolgo let smo bili čisto zapuščeni, dolgo let že nimamo svojega dušnega pastirja, šole pa še sploh nikdar imeli nismo. Politiziramo mi skoro nič. Na dan plebiscita je pogorela Suknarjeva domačija, Heimatdienst mu je novo sezidal in dal povrhu še 400.000 K, ker je rekel, da so mu Slovenci zažgali. Zdaj nas pa vreme zelo nadleguje, vedno smo v snegu. Na Veliko noč smo imeli nemškega duhovnika, ki po celi Kneži ni mogel najti nemške evangeljske knjige. Godilo se mu je ravno tako kakor župniku Lauretu na Rudi, ki jo je tudi zastonj iskal. Nasprotnikom nikakor ne ugajajo visoki davki, pravijo, da plebisciten denar nič ni zalegel.

Mrzla voda pri Velikovcu. Nove vrste Veliko noč smo obhajali letos v Št. Rupertu pri Velikovcu. Da bi ljudje ne molili pri vstajenju slovenski rožni venec, je g. Križaj naročil godce, ki so jo tudi res pripihali zadnji trenutek ali naše ženske so kljub temu glasno molile, zato so jih godci oponašali. Naša Agata se je radi tega tako razjezila, da je šla na Veliko noč zjutraj v Št. Štefan k maši, kjer so bilimenda boljši godci, da prav nič ni mogla moliti. Po maši pa je stala pred cerkvijo zraven Kolmančevega sina Tomeja Sablatnika, ki se je izrazil, da bi zabodel Juriga Turkota, ki je prišel obiskat iz Ljubljane svojo mater, kakor kako žival. Jurij Turko je vedel, da ga imajo njegovi politični nasprotniki na piki, zato je takoj po maši šel k stricu na obisk. A ni trajalo pol ure in že je prišel Lorenc Lebar s puško nad njega z namenom ga usmrtiti. Le s težavo je stric dejanski napad zabranil. S tem nasprotniki pa še niso mirovali. V pondeljek so ga napadli tudi še v Velikovcu in domovgrede. Petrova mama v Klečah, ki nas ne vidi rada, je rekla, da so dobili pretepači v Grebnjanskem Kloštru 60.000 K za pijačo. Je verjetno!

Rožek. Dragi „Koroški Slovenec“! V precejšnjem številu že prihajaš k nam in z velikim veseljem te prebiremo, ko priromaš v sobotah z Dunaja. Žalostimo in zgražamo se, ko bremo novice o dogodkih v Grebinju in Velikovcu. Takšnih dejanj so zmožne pač samo propalice. Da se bratijo s tako bando celo župani in sodnik, presega vse meje. — Povedati imamo tudi, da te naša pošta zelo redno dostavlja ter bi jo lahko postavili drugim za vzgled. Upamo, da tudi zanaprej ostane vestna! Pa še nekaj je novega pri nas, namreč elektrika, ki jo je napeljal knez Miroslav Lichtenstein iz svoje elektrarne v Področici. Prvič se je zasvetila v božičnih praznikih v Rožeškem gradu, meseca prosinca pa se je že zabliskala v trgu. Na njo smo zelo ponosni! — Tudi domača industrija se že razvija. Tako stavi zaveden Slovenec g. Arnejc, mizar in posestnik, žago na električni pogon, gostilničar Leitner pa mlin, ki bo kmalu začel z obratovanjem. Elektrika je zelo koristna, ker se bo dala njena moč vsestransko izrabiti, kar obeta našemu trgu velik gospodarski napredek. Ima pa tudi to neprijetno lastnost, da prav temeljito posveti v žep, hleve in kašče gospodarjev. Tudi v našo župno cerkev je napeljana električna luč. Na Veliki petek in soboto pri vstajenju je prav krasno ožarjala božji grob, ki je bil letos, po zaslugi našega g. župnika J. Dobernika, izborno okrašen. — Ali tudi mnogo slabega je še pri nas. Zlasti se čimdalje bolj opaža nezmereno uživanje alkohola, posebno med narodno odpadlo mladino, kar je brezdvomno posledica raznarodovanja. Na mestu bi bilo izobraževalno društvo, ki bi mladino zbralo in ji nudilo pošteno zabavo, koristno telesnemu in duševnemu zdravju. Obžalovati je, da se naši narodni možje ne ganejo, ampak mirno gledajo, kako se mladina potaplja v močvirju nenravnosti in grdega pijančevanja. Torej na noge, možje, če imate kaj ljubezni v srcu za svoj rod! Zavzemite se za versko in nravno vzgojo mladine, pa bo upanje na boljšo bodočnost. Narodno odpadništvo in verska brezbržnost rodita divjo posurovelost, ki ne bo prinesla lepše bodočnosti. Pojdimo z združeno močjo na delo, ne bojmo se nasprotovanja, ker vsaka dobra stvar šteje nebroj sovragov! Na delo!

Bilčovs. Dne 20. aprila se je po sedemnajstih letih zopet enkrat vršila pri nas birma. Prihod gosp. knezoškofa je bil naznanjen na 19. aprila ob 4. uri pop. Precejšnje število ljudstva je prišlo, da pozdravi svojega dušnega nadpastirja. V imenu fare je pozdravil g. knezoškofa gosp. župnik Štih najprej slovenski, nakar je slovenski pozdrav prestavil v nemščino. V imenu občin Bilčovs in Zg. Vesca sta se poklonila prevzvišenemu župana Lorenc Šelander in Franc Špicer. Potem tudi zastopniki raznih korporacij, kot Požarna bramba, Marijina družba in Izobraževalno društvo. Tudi učiteljstvo je bilo polnoštevilno zastopano. Najbolj pa je ganil gosp. knezoškofa, kakor tudi vse navzoče, pozdravni nagovor male devetletne Pepke. Nato se je šlo v sprevedu v cerkev. Drugi dan, 20./IV., se je vršila birma. Natlačeno polna cerkev ter takorekoč oblegane spovednice so dale g. nadpastirju jasno spoznati, da tam, kjer ljudstvo spoštuje in ljubi svoj materni jezik, ostane zvesto tudi svoji veri. Dasi nas Bilčovščane marsikje postrani in prezirljivo gledajo, ravno zato, ker smo zvesti sinovi naših slovenskih mater ter tudi skupne matere sv. cerkve, to nas ne plaši, tega se bomo držali tudi naprej. Saj je celo knezoškofa veselilo, da so vsi, ki so jih pozdravili, govorili samo slovenski, ker tudi oni so uverjeni in prepričani, da tam kjer ni renegatov, ali vsaj ne veliko, tam se je tudi vera ohranila trdna. Zato zastavimo vse sile, da se bo želja, katero so gosp. nadpastir ob odhodu izrazili, tudi izpolnila, da bi dal Bog, da ostala naša fara v vsakem oziru trdna in edina.

Kleče. Od nas še pa niste nič slišali ali brali, kaj ne in vendar imamo mi marsikaj povedati. Tukaj imamo tako predrznega cerkvenega ključarja, da je šel k župniku v Klošter in mu povedal, da je on kriv pretepa v Kloštru dne 12. marca. Potem je zahteval tudi pri škofu, da bi se župnik prestavil iz Kloštra. Župnik vendar ni samo za Kleče, ampak za celo faro, ne samo za nemškutarje, ampak za vse

kristjane. Kakor se vidi, bi z duhovniki radi trgovali, najraje bi seveda pa fajmoštra in cerkev prodali.

Št. Peter na Vašinjah. Gotovo bi bili naši nemčurski petelinčki užaljeni, ako bi se jih mi včasih ne spomnili. Vsaka vas ima svojega poglavarja, v Zg. Selah sta po dva. Ta dva sta mobilizirala po naši fari za 12. marca v Grebinski Klošter vse pretepače, ki so se mobilizaciji seveda tudi polnoštevilno odzvali. Eden od teh je v svoji navdušenosti vzel kar cepin in šel nad svojega soseda, da bi ga pobil, kar so drugi komaj zabranili. Bog ne daj, da bi kdo rekel, da je naše življenje vedno ogroženo. Nekateri politični nasprotniki so pa tudi še trezni in s temi se prav dobro razumemo.

Podlipa. Tukaj se je zdaj oženil baronov irboltar Hans Šlaper, ki Slovence preraj kruto preganja. V pol podrti Kovtrovi bajti stannjeta starček Filip Jušič in Liza Cipuš s par otroci. Pred leti je Filip Jušič za silo na svoje stroške popravil bajto, kupil šipe za okna, ključavnice itd. Šlaper se je dolgo trudil, da bi ju spravil iz bajte, končno pa je prišel tisti debeli sodnijski sluga ter hotel vse stvari pometati na plano. Enako se godi vsem najemnikom grofovih posestev v Grebinju, Vovbrah in Rudi. K sodniji je neumno hoditi, vsaj sodnik Poetsch sam preganja in pretepa potom mastno plačane Šumijeve garde Slovence.

Vovbre. Zdaj se pa že dolgo ni oglašil kakšen grilček ali petelinček iz Vovber. So pač tisti sorte živalce, ki so ustvarjene le za petje po zimi. Zdaj ko je še bolj mrzlo, zlasti po jutrih, bom še zlezal na stari Vovberski grad in zapel pa kar tisto: Čuri muri — Božji volek — Božji volek moj. Dalje pa ne gre! Festamo pa fest. Občina je prav dobro preskrbjena z moko in drugimi potrebščinami, tudi cukra je še zmiraj toliko, da se najbolj kisle babure včasih lahko sladko obližejo. Zavedni smo še vedno. Na čušen ferzamlungo v Grebinski Klošter smo šli polnoštevilno s palicami. Naš gospod župan se je udeležili te ferzamlunge z vsem svojim dostojanstvom. Sprejet je bil tam med člane častne razsajalne oberkomisije. — Baronova heršaft je začelo pozabljeni na obljube za časa preobrata. Mislijo samo na svoj profit. Njive in travniki, ki jih je obljubljala pred gotovimi ljudmi zastonj, stanejo zdaj 20krat več, kot je znašala lanska izklicna cena. Kar je stalo lani 5 tisoč, stane letos 100.000 kron. Plačati se mora vse že do 1. maja. Voberjani so večidel razen par izjem, navezani na barona. Dosti jih je, ki nimajo svojega polja, več jih je, ki nimajo ne drv, ne stelje v domačem. Posebno glede travnikov so po večini vsi, celo boljši posestniki, navezani na barona. Razumljivo je, da se oglašajo nevolja. Baronove opominjamo, naj ne pozabije onim biti hvaležni, ki so jih takrat, ko so bili spodaj, pomagali zopet na konja. Voberjanom pa zopet svetujemo, naj ne bodo preveč velikodušni na pram toli oboževani baronovi gospodi. Posebno naj ne zabijejo na barona klje za časa plebiscita. Ako ste ga pa že pozabili, vam ga lahko mi povemo, ker se ga še prav dobro spominjamo.

Pliberk. Junak je bil včasih Rižner Juri, hud mož, da se ga je bilo bati. Toda čas hiti in tudi Jurja je že malo minulo, zato si upa danes samo še nad ženske, ker misli, da jih more „poštrotat“ ker so Slovence. Enkrat je pretepel Liskovčevo mater, enkrat Baštejovo mater. Zadnjič ji pa lomastil po Šmarjeti okoli, tedaj se je pa Osrbanovih mater lotil. S palico jih je namahal po glavi in roki zato, ker je on Juri tajč — posili, Osrbanovi mati pa poštena Slovenka.

Krčanje. Na belo nedeljo je bil pri nas, kakor po navadi, cerkveni sejm, na katerega je prišlo mnogo ljudi, tudi nekaj nemčurskih fantalinov iz Kneže, ki so tudi takrat prav lepo pokazali svojo kulturo; ker menda niso imeli grošev, so se najedli pa kar zastonj pri peku nakradenih žemelj. Ko jih je nekdo pri tem zasačil, so zbežali in med begom izgubili še nekaj nakradenih pužik in žemelj. Ker so bili nato seveda žejni, so ga šli še h Kramerju zastonj pit, nato se stekli med seboj in zvečer napadli „čuše“. Klobuk, ki ga je izgubil med pretepom našinec, so prodali gozdarju za ne-

kaj litrov mošta. K prihodnjemu sejmu bi priporočali dotične Heimatsdienstu, da jim odstopil od svojih milijonov malo „Taschengelda“, da jim ne bo treba krasti.

Grebinjska okolica. Komaj smo se od dogodkov v Kloštru, ki jih je insceniralo nemčursko divjaštvo, nekoliko pomirili, že smo doživeli na belo nedeljo na Krčanjah enak slučaj s tem razločkom, da so se tedaj napadalci še tudi prav pošteno zmotili in napadli dva Celovčana, menceč da sta jugoslovanska agitatorja, ki sta prišla svoje znanke obiskat. Šla sta proti večeru nič hudega sluteč, v družbi slovenskih fantov v gostilno h Kramerju, kjer razun gozdarja ni bilo nikogar v gostilniški sobi. Zapeli so tam nekaj nemških in slovenskih pesmi, toda le kratko je trajala njih zabava, ker naenkrat je prihrumelo v sobo več znanih narodnih odpadnikov, pretepačev iz Kneže z namenom, da omenjeno družbo napadejo. Ker se je slutila ta nevarnost in se med takimi pretepači ni bilo mogoče zabavati, se je odpravila naša družba o mraku mirno proti domu. Komaj stopijo iz gostilne, že jih napade omenjena druhal s koli in kamenjem in kričanjem „čuši, čuši, le po njih!“ Med napadalci, katerih imena so nam znana in pridejo še v javnost, je bil s kolom tudi dobro znani, vsemogočni pd. Županc v Kneži. Stepli in težko ranili so s kamenjem, noži in koli 4 osebe, med temi tudi omenjena gospoda iz Celovca. Končno vas g. renegati vprašamo, ali je sploh mogoče priti pod takimi razmerami do sporazuma in miru ter gospodarskega napredka na Koroškem?

Št. Štefan pri Turšnjah. Naša vas je zelo majhna, komaj tri hiše šteje, dve nemškutarški družini in enega strašnega „čuša“. Da pa nismo mi zadnji na svetu je gotovo, ker stane tukaj general Glančnik. Boste rekli, takrat ste pa srečni, gotovo vlada pri vas mir in red. Ja dragi moji, ravno narobe je res. Tujec, ki ne bi mogel najti g. generala naj gleda na sledeča znamenja: Kjer so pobita okna pri župniščih in slovenskih posestnikih, kjer so polomljene ograje okrog hiš in imajo coklarji raztrgane strehe, kjer imajo čusi zamašen vodovod, tam v bližini stanuje general Glančnik. — Na občino je prišlo vprašanje, bili ne hoteli Slovenci ramenati posestva z nemškutarji v Libučah, ki pridejo sedaj pod Jugoslavijo. So gotovo s tamkajšnjimi Slovenci tudi take uganjali kakor naši z nami, da se Jugoslovani tako boje! Seveda je neprijetno zanje, ker pridejo pod državo, v kateri ne vlada „Heimatsdienst“, se Slovence ne sme streljat, ubijati, pobijati in požigati njih domove. Tako se igra usoda s človekom!

Reberca. „Vsi smo enaki!“ pravi Otto Ernst ko pride iz Celovca nas farbat in trepat. Ali so plače tudi za vse delavce enake g. Otto Ernst, vsecelovski in vsekoroški izkoriščevalec vseh delavcev in trpinov? Najprej slovenske socialiste malo nafaiba in nafaiba, potem pa še nemške; tako se seje sovraštvo in nezadovoljnost med delavstvom. Pred Novim letom in dve plači v januarju smo imeli po večini, ko še seveda draginja ni bila tako neznosna, 254 in 275 K na uro. Sedaj pa imamo 210 do 241 kron. Plače pred novim letom po razredih: 366, 294, 281, 275, 254 K na uro. Po novem letu: 375, 327, 289, 241, 210 K na uro. Ženske in mlajši fantje dobijo seveda še manj. Zelo hvaležni bi bili tistemu, ki bi nam razjasnil, ali socialna demokracija tako uči, da se mora dati delavcu, ki malo dela, visoko plačo, ki pa veliko dela, pa nizko plačo!

Narodne pozdrave. Vračamo vsem onim koroškim Slovencem iz Maribora, ki so se nas spomnili na izletu v Šmarjeti v Slov. Goricah, vsi zavedni Kotmirčani in kotmirška dekleta. Tudi iz drugo krajev smo dobili več sličnih dopisov. Pozdravljeni! (Ured.)

Podroje pri Globasnici. (Smrt.) Dne 26. t. m. smo spremili k zadnjemu počitku 66letno Hrastovo mater v Podroju. Ona je bila jako delavna in pobožna žena. Ko pa se je lotila naduha, si je vzela v najem majhno stanovanje in pridno predla kmetom volno, kot pridna predica je bila znana daleč okrog. Mnogi jo bodo pogrešali. Vsak je videl ta dan, kako je ljubilo ljudstvo pridno in pobožno ženo. N. v. m. ...

GOSPODARSKI VESTNIK

Carina ali prosta trgovina?

Krona se je v zadnjih tednih ustalila, obenem pa se je zaslužek naših delavcev tako dvigal, da pridejo izdelki tujih držav v kljub visoki voznini 30 do 100 % cenejši, kakor domači. Železovina, cement, usnje, obleka, stroji, vse je iz Nemčije veliko ceneje, nego iz naših tovarin. Delovni čas v naših tovarnah je prekratek in vrhutega se dela premalo intenzivno. Prišel je torej čas, da ni misliti, da bi mogle tovarni. Delovni čas v naših tovarnah je pre-se trdi, da bojo mnoge v kratkem morale ustavi-ti svoje delo in delavce odposlati v svet. V teh razmerah so si zopet nekaj zamislili: Daj-mo na blago, ki se uvaža visoko carino, ki se mora plačevati v zlatu! Tako bo blago se po-dražilo in „strokovne“ organizacije morejo še naprej predpisavati podjetnikom, koliko se od tedna do tedna naj plača poviša na stroške revežev, ki niti pol tega ne zaslužijo ko tisti, ki nastavljajo zdaj cene.

Postali so nemirni tudi kmetje: obleka, usnje, železovina; vse kar potrebujemo, po-stalo je predrago, neopravičeno drago! Tako ne pojde naprej, da bi se cene kar tjavendan zvišavale brez konca in kraja, in ko nam Nem-čija ponuja veliko ceneje, bi uvoz od tam pre-povedali! Vlada se je izgovarjala, da carino v zlatu zahteva ententa kot poroštvo za njena posojila. Ako je stvar taka, odgovorili so kmet-je, potem pa še mi zahtevamo, da se s carino varuje tudi cena našega žita in naše živine. Vsak otrok uvideva, da je tako gospodarstvo nesmiselno. Kam pa bi svet prišel, ko bi se po dva in dva posestnika zgovorila med seboj: Ti kupiš vse od mene in jaz vse od tebe — cene pa vsaki naredi, kakor mu drago. Saj takih norcev na svetu ni, še manj pa tistega nor-ca, ki bi se zavezal vse kupiti v prodajalni, ki poljubno nastavlja cene kar pol dražje, kakor drugod.

Zglašajo se tudi že veščaki in svarijo! Za Avstrijo bo vsaka carina le poguba! V stari Avstriji je bilo drugače. Tam smo morali s ca-rino varovati češko industrijo in ogrsko polje-delstvo. Češka industrija je plačevala večino davkov tudi za pasivne nemške planinske de-že. Sedanja Avstrija pa je le še krošnjak, ki potrebuje proste poti na vse strani. Male av-strijske deželice ne morejo pokupiti, kar izde-la dunajska industrija, ako bodo delavci hoteli delati. Če mi oviramo uvoz drugih, bodo drugi branili našemu, toliko pameti imajo tudi dru-god.

Visokih carin v prilog tovarni in delavcev pa že iz tega razloga ni mogoče dovoljevati, ker bi višja carina našla v teku enega mesca izraz že v višjih plačah in potem smo na tistem stališču, kakor danes. Delavec mora uvideva-ti, da imamo pravico pričakovati od naših de-lavcev, da delajo kakor delajo drugod in ra-čunajo kakor drugod, tako je bilo odkar svet stoji, tisto smejo delavci zahtevati seve tudi od kmeta. Ako bi pa cene pri nas rastle, tako blazno naprej, potem pride dan, ko bo obstala polovica tovarni. Država bo mogla nekaj časa plačevati brezdelne ljudi, a nazadnje bo le mo-rala reči: zdaj je vsega konec, in delavci se bojo selili bog ve kam. Ni tisti prijatelj delavca, ki ga navaja staviti vedno večje zahteve, mar-več tisti, ki jim pravi resnico: prijatelji delaj-mo pa bomo imeli potrebnega kruha.

Boljši čas za našo državo šele pride, ka-dar bodo vsepovsod nove elektrarne. Tedaj tovarnam ne bo treba toliko kupovati dragega premoga, a do tedaj bo še minilo 30 in morebiti še več let.

Do tiste dobe pridemo kvišku le s pomoč-jo kmetijstva. Cene raznih potrebščin, cene dela na kmetih pa prihajajo takšne, da gospo-darji resno mislijo čimboli opuščati intenzivno in preiti k ekstenzivnemu delu. Ako stane zdaj ena šina na kolo (novi načrt) 20.000 K, bo kmet kmalu računal liter mleka po 1000 K. To ni pot k boljši bodočnosti. V Avstriji imamo 230.000 goved, 310.000 konj, 1.600.000 svinj. Dvigniti je treba živinorejo, tu je življenje. Dvigniti pa tudi poljedelstvo, da se bo dobilo doma več kruha in ga ne bo treba toliko uvažati iz ino-zemstva. Strokovnjaki računajo, da se samo

vsled slabih naprav izgubi vsako leto od na-štete živine v gnoju 168 milijard vrednosti (re-dilne), to se pravi: toliko več bi se iz polja pri-delalo, ako bi vse redilne snovi naših hlevov res skrbno in umno porabile in bi se ne pušča-lo toliko gnoja iti v izgubo. Ko bo kmet več za-sluzil, ko bo več žel in imel lepšo živino, bo lahko vzel več bremen nase in potem se bo lahko tudi za delavca poskrbelo a zdaj to ni mogoče, zda jje treba vsem varčnosti, delav-nosti, socialnega čustvovanja. Noben stan ne sme vsak dan staviti novih zahtev na stroške drugih, ki so poprej že na slabšem. Hlapci od-hajajo z dežele, vse sili v mesto, kakor še ni-kdar tako, nobena ženska ne mara več v hlev, zapušča se gruda, od katere živimo, ljudi pa silijo v mesto, kjer se lahko fabricira denar, a kruha tovarne še ne znajo napraviti. To je rakrana na državnem organizmu, delavci bi morali sami uvidevati nevarni položaj! Pred vojsko si lahko šel nazadnje — v Ameriko, danes je pot tja zaprta.

Dunajski trg. Voli kg žive teže po 1100 do 1800 K, biki 1000—1750 K, krave 1000—1700 K (od preteklega tedna 200 do 300 K dražje), pi-tane svinje 2500—2800 K (400 K dražji), teleta 1500—2280 K, ovce 800—1700 K. — Mesne cene: govedina 1500—3600 K, teletina 1500 do 2800 K, svinjina 2400—3300 K, slanina kg 2600 do 2800 K, maslo 2400—2600 K (podraženo za 50—400 K), 1 zajec 3200 K, jajce 130—135 K.

Mariborski trg. Debeli voli kg žive teže 30—35 K, poldebili 28—30 K, plemenski 28—33 K, biki za klanje 22—28 K, klavne krave 22—30 K, klemenske krave 16—22 K, molzne krave 18—22 K, mlada živina 21—32 K; pra-šiči: 6—8 tednov po 400—800 K, 3—4 mesce 1000—1200 K, 4—6 mescev 1500—1800 K, 1 leto 3000—3500 K, pitane svinje kg 54—56 K; govedn 1a kg po 48—60 K, teletina 48—52 K, svinjsko meso 72—80 K.

Tržne cene v Moskvi. Iz Moskve se naznan-jajo dunajskemu korespondenčnemu uradu sledeče tržne cene: en funt (400 gramov) črnega kruha 25.000 rubljev, 1 funt pšeničnega kruha 65.000 rubljev, 1 funt krompirja 5000 rubljev, en slanik 75.000 rubljev, 1 funt govejega mesa 65.000 rubljev, masla 280.000 rubljev, 1 funt soli 30.000 rubljev, ječmenove kave 65.000 rubljev, 1 funt mila 70.000 rubljev, 1 škatljica vžigalic 4000 rubljev, 1 pud (16 kg) ržene moke 1.200.000 rubljev, pšenič-ne moke pa 3.500.000 rubljev. Ta mesec so cene narastle za 45% napram cenam v novembru lan-skega leta.

Borza. Curih, 1. maja. Avstrijska krona 0,06%, poljska 0,13, ogrska 0,67, češka 10, ju-goslov. 1,80, marka 1,83, lira 27,45, dolar 516.

Dunaj, 2. maja. Dinar 114 avstr. K, poljska marka 2, ogrska 10,60, češka 157, nemška marka 28,50, lira 428, dolar 8100.

RAZNE VESTI

Umestna naredba. Češkoslovenska vlada je izdala ukaz, da morajo vse ženske, ki so v držav-ni službi nositi obleko zapeto do vratu.

Nerazbitno (prozorno) steklo je izumil neki češki steklar. Vrše se poizkusi, ki kažejo, da se to steklo uporablja ter kljubuje najmočnejšim udar-cem. Steklena žarnica, iz primerne višine na tla vržena, se ne razbije in ne počí. Steklene krogle se bodo lahko rabile na biljardu. Izum bo na je-senskem velesejmu v Pragi razstavljen.

Padanje rojstev v Franciji. Zadnje številke uradne statistike ljudskega štetja za leto 1921, so vso Francijo silno vznemirile. Če bo šlo tako na-prej, bo štela Francija prej kakor v 50 letih komaj 25 milijonov prebivalcev. Leta 1865, je bilo na Francoskem rojenih nad milijon otrok, pred voj-no pa so našli le še 745.000 tisoč rojstev in lani le še nekaj nad 500.000 tisoč rojstev. Tudi porok je vedno manj, baje radi gospodarske krize.

SMEŠNICE

Nedolžen je. Tat svojemu zagovorniku: „Hvala Vam, gospod doktor, da ste me tako dobro zagovarjali. Ali sem sedaj popolnoma prost?“ — Odvetnik: „Seveda! Saj sem vendar dokazal Vašo nedolžnost.“ — Tat: „Sedaj pa mi še povejte, ali smem nositi ukradeno suknjo?“

Hitri računar. Gost: „Račun, natakari!“ — Natakari: „Tako! Imate juho, meso, prikuho in

vino, kar velja 40 kron.“ — Gost: „In še sem la-čen.“ — Natakari: „Vse skupaj torej 50 kron.“

Ozdravljen bo. Mati odrasli hčerki: „Zakaj se tako malo zanimaš za Janka? Ali ti ne ugaja?“ — „Všeč bi mi že bil, toda jezi me le to, ker nič ne verjame. Trdi celo, da ni pekla.“ — Mati: „Kar reci mu, naj tebe vzame, pa bo skoraj imel pekla.“

Za tiskovni sklad so darovali: Neža Trisnik, posest. v Ločah 3000 K, Krewalder Anton 400 K, Koroški učitelj 1000 K, A. B. 5000 K, Polona Juh 400 K, Jan Urank, Galicija, 10.000 K, M. WIELTSCH, Dvorec, 200 K, Št. Jakobčani zbrani v Narodnem domu 4600 K, Ivan Starc, župnik v Hodišah, 1000 K, Kristina Tschanko, Dobrava, 100 K, Jan Starc, Hodiše, 2000 K, J. Ročičjak, Škocjan 500 K, M. Ražun, Gorečavas, 500 K, A. Petrič, Žihpolje, 1000 K, P. Napokoj, Brnca, 300 K, T. Kaufič, Rute, 150 K, J. Jekl, Podjuna, 100 K, P. Ring, Libeliče, 400 K, B. Themel, Brnca, 200 K, A. Bister, Kožentavra, 100 K, M. Rasser, Dješčice, 200 K, J. Jerman, žup-nik v Štebnu pri Beljaku, 1000 K, M. Spöh, Žrele, 300 K, J. Trampač, Dob, 200 K, M. Vastl, Lovam-ke, 1000 K, J. Božič, Encelnavas, 100 K, J. Sgia-rovello, Bače, 300 K, hranibnica v Sinčivasi 5000 K, A. Citzl, 200 K, T. Winkler, Vogliče, 200 K, A. Arnejč, Laznica, 100 K, J. Janežič, Št. Jakob, 100 K, A. Krewalder 1000 K, F. Perč, Rinkole, 100 K, V. Falle, Lipa, 200 K, J. Oitzl 200 K, J. Hri-bar, Podsnijaves, 100 K, A. Wutte, Apače, 100 K, J. Kobenčič, Dješčice, 200 K, M. Strauss, Hodiše, 100 K, J. Patserk, Žel. Kapla, 500 K, J. Bukovnik, Žel. Kapla, 200 K. Skupaj 43.250 K. Vsem daro-valcem prisrčna hvala. Živel posnemalci!

Listnica uredništva.

Reberca. Poslano prejeli. — **Novi šemati-zem** pride prihodnjič. — **Žvabek.** Pošljite v drugi obliki. — **Josef Hey v Ženeku.** Obrnite se neposredno na A. Krewalderja, ki je pod dopisom podpisan in obenem za njega vsebino odgovoren. — **Kovač.** Sem prejel.

Listnica upravnštva.

Vsem čitateljem! Čitateljem, ki naročnine za drugo četrtletje še niso vposlali, se bo list s prihodnjim tednom ustavil.

Dr. Petek

zdravnik v Velikovecu ordinira vsak dan točno.

Želim kupiti
posestvo ali majhen
mlin na Koroškem ali
v Jugoslavi i.

Plačam takoj v dobri inozemski
valuti.

Ponudbe je poslati na naslov **Josip Hribernik, Pöggstall, Nied.-Öst.**

LIDOVA KNIHTISKARNA

SE PRIPOROČA ZA HITRO, OKUSNO
IN CENO IZDELAVO VSAKOVRSNIH
DRUŠTVENIH, TRGOVINSKIH IN DRU-
GIH TISKOVIN, VABIL, OKLICEV I. T. D.

WIEN V., MARGARETENPLATZ 7